

دانشکده حقوق

پایان نامه دوره کارشناسی ارشد حقوق خصوصی

موضوع:

مقایسه تکالیف و اختیارات ولی قهری و قیم

استاد راهنمای:

جناب آقای دکتر غلامعلی سیفی زیناب

استاد مشاور:

جناب آقای دکتر هادی وحید

نگارش:

ابراهیم مازانی

۱۳۸۶/۷/۲۲

۱۳۸۸

جذب
دستور
دکت

گرچه برای کسب دانش دانشگاه را نیز با فراغ بال سپری کرده ام، بارالها ساغرم را
از صهبای خود لبریز کن که در جام جانم جز مینای عشق تو نگنجد.

پدرم (حسن رضا) که در بستر خاک جغرافیایی بیرجند آرمیده و ردای مذهب بر تن داشت و از دل سوختگان دین و عاشقان وطن بود و همواره راه نمایم، و مادرم (بانو لیلی ایزدپناه) که شیره جانش باع آرزوهای مرا شکوفا کرده است و گوهر سیال جانم از سرچشمہ زلال خاندانم سرخی گرفته است مرا بر آن داشت تا دل را به دست کاروان علم سپارم و مروارید عشق را در صدف جانم بپورانم.

از هستمی، یارانی موافق از مردان و زنان روزگار دارم خصوصا استادانم آقای دکتر غلام علی سیفی زیناب (استاد محترم راهنمای) و آقای دکتر هادی وحید (استاد محترم مشاور) که همگی بر ساحل دریای طوفانی روح مرا می نگرند و هادی ام بوده اند.

دانشکده حقوق دانشگاه شهید بهشتی

نام: ابراهیم	نام خانوادگی: مازانی
رشته تحصیلی: حقوق خصوصی	سال ورود: ۱۳۸۴
تاریخ فراغت از تحصیل:	استاد راهنمای: جناب آقای دکتر غلامعلی سیفی زیناب
عنوان رساله: مقایسه تکالیف و اختیارات ولی قهری و قیم	

چکیده

همه افراد دارای حق تمتع بوده و خواهان اجرای آن در جهت بر طرف کردن نیازهای خود می‌باشند. اما گروهی که به دلیل نقص در اهلیت محجور نامیده و شامل صغير، سفیه و مجنون می‌شوند توسط قانون در اجرای حقوق خود منع یا محدود شده‌اند. به منظور حمایت از ایشان قانون گذار پیش بینی نموده که ولی قهری و قیم به نمایندگی از محجور اداره امور او را به عهده گیرند و در این زمینه اختیارات قابل توجهی را به آنها اعطا نموده و تکالیفی نیز به عهده‌شان گذارده است. هر چند بیشتر تکالیف و اختیارات ولی قهری و قیم مشابه بوده اما تفاوت‌هایی نیز مشاهده می‌شود. این نوشتار در صدد است که با توجه به اینکه تا کنون تحقیق جامعی در این زمینه صورت نگرفته است، به تشخیص، بررسی و مقایسه تکالیف و اختیارات ولی قهری و قیم بپردازد. قانونگذار حدود اختیارات و تکالیف ولی قهری را بیان ننموده و آن را منوط به رعایت غبطة و مصلحت مولی علیه دانسته که به دلیل وجود رابطه نسبی و خونی با محجور نیز فرض را هم بر رعایت آن قرار داده است. اما در خصوص قیم به دلیل تفاوت در نوع رابطه و اهمیت اختیاط در رعایت غبطة و مصلحت محجور، تکالیف و اختیارات او بیان شده و اجرای آن تحت نظر ادارستان و با اخذ مجوز از وی خواهد بود.

کلید واژگان

ولی قهری، قیم، محجور، صغیر، مجنون، غیر رشید، تکالیف، اختیارات

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
نشانه‌های اختصاری	ج
مقدمه	۱
فصل مقدماتی: مفهوم ولی قهری، قیم و محجور	
گفتار نخست: مفهوم ولايت و اقسام آن	۷
۱- مفهوم ولايت	۷
۲- اقسام ولايت	۸
الف. ولی عام	۸
ب. ولی خاص	۹
گفتار دوم: مفهوم قیمومت و اقسام آن	۱۲
۱- مفهوم قیمومت	۱۲
۲- اقسام قیمومت	۱۴
الف. قیم غیرموقت	۱۴
ب. قیم موقت و اتفاقی	۱۵
گفتار سوم: بررسی مفاهیم مشابه	۱۷
۱- حضانت	۱۷
۲- سرپرستی	۱۹
۳- امانت	۲۳
۴- نمایندگی قراردادی	۲۴
گفتار چهارم: محجور	۲۶
۱- صغیر	۲۷
۲- غیر رشید	۳۳

۳۵	۳- مجنون
۳۶	۴- شبہ محجور

فصل دوم: مقایسه تکالیف ولی قهری و قیم

۴۱	گفتار نخست: مقایسه تکالیف ولی قهری و قیم در امور غیر مالی
۴۱	۱- مسائل مرتبط با خانواده
۴۱	الف. حضانت
۴۶	ب. ازدواج
۵۱	ج. ازدواج دختر رشیده باکره
۵۳	د. طلاق
۵۴	ه. نفقة
۵۷	و. درمان
۵۷	۲- طرفیت دعوا و اقامه دعوا
۵۸	الف. امور حقوقی
۶۰	ب. امور کیفری
۶۳	۳- امور سجلی
۶۴	۴- امور ثبتی
۶۷	گفتار دوم: مقایسه تکالیف ولی قهری و قیم در امور مالی
۶۸	۱- اداره اموال
۶۸	الف. تهیه صورت از دارایی و اعلام آن
۶۹	ب. نگهداری از اموال
۷۱	ج. فروش اموال ضایع شدنی
۷۲	د. در وجوده زائد بر احتیاج
۷۳	ه. هزینه اداره اموال
۷۴	۲- ترکه و افزایش
۷۴	الف. مهر و موم ترکه
۷۵	ب. تقسیم ترکه
۷۶	ج. افزایش املاک مشاع

عنوان

صفحه

۳- دادن تضمین.....	۷۷
۴- دادن حساب زمان تصدی.....	۷۸
۵- پرداخت دیه در جرائم خطائی.....	۸۰

فصل سوم: مقایسه اختیارات ولی قهری و قیم

گفتار نخست: مقایسه اختیارات ولی قهری و قیم در امور غیر مالی.....	۸۳
۱- تعیین نایب.....	۸۳
۲- وصیت.....	۸۷
الف. تعیین وصی	۸۸
ب. انشاء وصیت	۹۲
۳- اشتغال به کار.....	۹۲
۴- اقرار.....	۹۴
۵- قسم.....	۹۶
۶- اجرای قصاص یا اخذ دیه.....	۹۷
۷- معاف نمودن پژشک از پرداخت دیه.....	۱۰۰
گفتار دوم: مقایسه اختیارات ولی قهری و قیم در امور مالی.....	۱۰۳
۱- انجام معامله با خود.....	۱۰۳
۲- فروش اموال.....	۱۰۷
الف. اموال منقول.....	۱۰۷
ب. اموال غیرمنقول	۱۰۸
۳- رهن.....	۱۱۱
الف. رهن گذاردن.....	۱۱۱
ب. قبول رهن	۱۱۳
۴- قرض	۱۱۴
الف. قرض دادن	۱۱۴
ب. قرض گرفتن	۱۱۵
۵- انجام معامله منجر به مديونیت ولی قهری یا قیم در مقابل مولی علیه.....	۱۱۷
۶- صلح	۱۱۷
الف. صلح دعوی	۱۱۸

۱۱۹.....	ب. صلح در مقام معامله
۱۲۰.....	۷- حق شفعه
۱۲۲.....	۸- اعمال حقوقی محجور
۱۲۲.....	الف. وصیت
۱۲۴.....	ب. وقف
۱۲۵.....	ج. ودیعه
۱۲۶.....	د. عاریه
۱۲۷.....	ه. وكالت
۱۲۸.....	نتیجه
۱۳۴.....	فهرست منابع

نشانه های اختصاری

ج	جلد
ر. ک	رجوع کنید
ش	شماره
ص	صفحه
ق. آ. د. ک	قانون آیین دادرس کیفری
ق. آ. د. م	قانون آیین دادرس مدنی
ق. ا. ح	قانون امور حسابی
ق. ت	قانون تجارت
ق. ث	قانون ثبت اسناد و املاک
ق. ث. ا	قانون ثبت احوال
ق. ک	قانون کار
ق. م	قانون مدنی
ق. م. ا	قانون مجازات اسلامی

ج

مقدمه

همه اشخاص با زنده متولد شدن دارای اهلیت تملک هستند یعنی می‌توانند دارای حق باشند ولی ممکن است اهلیت استیفاء، یعنی توانایی اجرای حق را نداشته باشند. افرادی که فاقد اهلیت استیفا هستند، محجور نامیده می‌شوند. محجورین کسانی هستند که به علت صغر سن یا نقص یا اختلال قوای دماغی نمی‌توانند در امور خود آزادانه تصرف نموده و اعمال حقوقی که برای ادامه حیات انسان لازم است را انجام دهند.

مصلحت محجورین ایجاد می‌کند که اشخاصی موظف به اداره امور آنان باشند. بدین منظور قانونگذار نهادهایی برای حمایت از محجورین پیش‌بینی کرده است. این نهادها در حقوق ایران عبارت از ولایت قهری، وصایت و قیوموت است.

ولایت قهری عبارت است از سلطه و اقتداری که شرع و قانون به منظور حمایت از بعضی محجورین و برای اداره امور مالی و غیر مالی آنان به پدر یا جد پدری و اگذار نموده است. بنابراین از آنجا که این سمت بدون اراده و اختیار و به صورت اجباری و به خاطر حفظ استحکام خانواده به پدر و جد پدری داده شده است، به آن قهری گفته می‌شود.

قیوموت نوعی از ولایت است که به منظور حمایت از محجورین وضع شده است. این ولایت که نه قهری و به حکم قانون ایجاد می‌شود و نه قرارداد در استقرار آن نقشی دارد، سمتی عمومی و قضایی است که در آن شایستگی قیم بیش از هر چیز دیگری اهمیت دارد.

از این رو قیم کسی است که از طریق مرجع قضایی صلاحیت دار برای اداره امور مالی و غیر مالی شخص محجور و صغار فاقد پدر و جد پدری تعیین می‌گردد.

کلیه افراد خواهان اجرا و اعمال حقوق خود در جهت بر طرف کردن نیازها در راستای علائق و

سلالیق می باشند. اما گروهی به دلیل نقص در اهلیت ، توانایی شان توسط قانون محدود یا ممنوع شده است. به منظور حمایت از ایشان قانونگذار پیش بینی نموده که ولی قهری و قیم به نمایندگی از محجور اداره امور او را به عهده گیرند که در این راستا اختیارات قابل توجهی را به آنها اعطا نموده و تکالیفی نیز بر عهده شان گذارد است.

قانون، تصدی امر سرپرستی ولایت بر ایشان را با تعیین حدود صلاحیت، بر عهده این افراد گذارد است تا آنچه به مصلحت آنان است را انجام دهند. انجام پاره‌ای امور، در شمار وظایف و تکالیف ولی قهری و قیم قرار داده شده که خودداری از اجرای آن باعث ضمان و حتی سبب عزل ایشان نیز می شود. این تکالیف برخی در حوزه امور غیر مالی و برخی در حوزه امور مالی قرار می گیرند.

شخصی که به نمایندگی از طرف قانون مال دیگری را اداره می نماید باید اقدامات او در اداره امور، در حدود متعارف باشد. متعارف در اداره اموال غیر رعایت غبطه و مصلحت اوست، خواه نماینده قانونی مانند پدر، جد پدری و وصی منصوب از طرف آنها باشد، خواه نماینده قضایی که از طرف دادگاه تعیین می شود، مانند قیم.

اداره امور محجور مستلزم اعطاء اختیاراتی به سرپرست او اعم از ولی قهری یا قیم می باشد تا قادر به انجام اداره امور مولی علیه گردد. اختیارات ولی قهری و حدود آن را قانون معین و بیان ننموده است. اما به دلیل روابط عاطفی و خونی میان ولی قهری و محجور، قانونگذار فرض را بر این نهاده است که مصلحت مولی علیه رعایت می شود، بنابراین به موجب ماده ۱۱۸۳ ق. م او را نماینده قانونی مولی علیه در کلیه امور مربوط به اموال و حقوق مالی قرار داده است.

اختیارات قیم به وسعت اختیارات ولی قهری نمی باشد و به دلیل رابطه‌ای که بین قیم و محجور وجود دارد، فرض مذکور موضوعیت پیدا نمی کند و احتیاط ایجاب می کند که قیم در پاره‌ای از تصرف‌های مهم یا در مواردی که در معرض اتهام قرار می گیرد، مورد نظارت دادستان واقع شود و از بعضی تصرفات، به کلی ممنوع شود.

علت انتخاب موضوع

هر چند بیشتر تکالیف و اختیارات ولی قهری و قیم مشابه می باشد اما در عین حال تفاوت هایی نیز

مشاهده می شود.

با توجه به این که تا کنون تحقیق جامعی در این زمینه صورت نگرفته است لذا تشخیص، بررسی و مقایسه تکالیف اختیارات ولی قهری و قیم علت انتخاب این موضوع برای رساله کارشناسی ارشد اینجانب بوده است.

سوالات تحقیق

۱. آیا ولی قهری در انجام پاره ای از امور مولی علیه مکلف به اخذ اجازه و تایید اقدامات خود توسط دادستان است؟
۲. در مسائل مرتبط با خانواده آیا قیم دارای تکالیف و اختیارات ولی قهری می باشد؟
۳. آیا ولی قهری و قیم می توانند اختیارات خود در اداره امور محجور را به غیر واگذار نمایند؟
۴. آیا قیم به مانند ولی قهری می تواند برای بعد از فوت خود وصی تعیین کند و اختیارات خود را به او تنفيذ نماید؟
۵. آیا قیم تکلیفی در پرداخت دیه در جرایم خطای محجور دارد؟
۶. آیا اذن قیم محجور بیمار، در برائت پزشک موثر است؟
۷. آیا محدودیتی در اعمال اختیارات قیم در انجام معاملات برای محجور وجود دارد؟

فروض تحقیق

۱. از آنجا که ولی قهری نیز به نمایندگی از مولی علیه اقدام می نماید و اصیل نمی باشد، پس انجام امور مولی علیه خصوصا در مواردی که در آن سود یا ضرر محتمل است، همانند قیم مستلزم نظارت نهاد یا اخذ مجوز از نهادهایی همچون دادستان می باشد.
۲. به نظر می رسد قبول سمت قیمومت، بیشتر بر پایه احسان و همیاری با محجور باشد، بنابراین شاید نتوان قیم را مکلف به اجرای تکالیفی نمود که برای ولی قهری در امور خانواده از قبیل پرداخت نفقة وجود دارد.
۳. ولی قهری که می تواند برای پس از فوت خود جهت اداره امور مولی علیه وصی تعیین کند

در زمان حیات خود نیز می تواند برای انجام پاره ای از امور وکیل اختیار نماید. ولی از آنجا که قیم پس از احراز صلاحیت، توسط دادگاه تعیین می شود، نمی تواند شخص دیگری را به عنوان وکیل در اجرای امور محجور تعیین نماید.

۴. قیم نمی تواند برای بعداز فوت خود که در آن زمان دیگر سمتی ندارد وصی جهت اداره امور مولی علیه تعیین نماید.

۵. شناسایی تکلیف برای قیم در پرداخت دیه جنایات طفل و مجنون (جرائم خطائی) در فرضی است که بتوان قیم را جزء عاقله آنها درنظر گرفت.

۶. با توجه به اینکه مطابق بند ۲ ماده ۵۹ قانون مجازات اسلامی انجام هر نوع عمل جراحی و طبی مشروع با رضایت شخص یا اولیاء یا سرپرستان یا نمایندگان قانونی آن ها ممکن است بنابراین اذن قیم در برائت پزشک موثر می باشد.

۷. با توجه به اینکه قیم در هر صورت مکلف به رعایت مصلحت و غبطه مولی علیه خود می باشد، بنابراین نمی تواند مبادرت به انجام معاملاتی نماید که احتمال ورود ضرر و زیان به مولی علیه وجود دارد.

روش تحقیق

این تحقیق به روش کتابخانه ای صورت گرفته است که با توجه به اقتباس مقررات مربوط به حقوق اشخاص از فقه امامیه سعی گردیده است به نحو گسترده ای از نظرات و اندیشه های فقهای صاحب نام امامیه نیز استفاده شود. البته لازم به ذکر است که علاوه بر مطالعه و بررسی کتب حقوقی و فقهی موجود، تجارب و رویه حاکم بر دایره سرپرستی اشخاص و محجورین دادسرای عمومی و انقلاب تهران و سازمان پزشکی قانونی نیز به تناوب مورد بهره برداری قرار گرفته است.

ساختار

به منظور پاسخ گویی به پرسش‌های مذبور در بندهای قبلی این تحقیق در سه فصل مطرح می گردد. فصل مقدماتی تحت عنوان مفهوم ولی قهری، قیم و محجور مشتمل بر چهار گفتار می

باشد که نخست مفهوم ولایت و اقسام آن، سپس در گفتار دوم مفهوم قیمومت و اقسام آن، در گفتار سوم بررسی مفاهیم مشابه ولی قهری و قیم و در گفتار چهارم محجور مورد بررسی قرار می‌گیرد. فصل اول با عنوان مقایسه تکالیف ولی قهری و قیم دارای دو گفتار است که ابتدا در گفتار نخست تکالیف و اختیارات ولی قهری و قیم در حوزه امور غیر مالی بیان و با یکدیگر مقایسه می‌شود، سپس در گفتار دوم این امر در خصوص تکالیف ولی قهری و قیم در حوزه امور مالی صورت می‌پذیرد. فصل پایانی نیز به مقایسه اختیارات ولی قهری و قیم اختصاص یافته است که ابتدا در گفتار نخست در حوزه امور غیر مالی و در نهایت در گفتار دوم در حوزه امور مالی، مصاديق و نحوه اجرای آن طرح، بررسی و مقایسه می‌شود.

فصل مقدماتی:

مفهوم ولی قهری، قیم و محجور

اشخاص از لحاظ وضعیت یا حالتی که در آن قرار دارند، دارای شرایط یکسانی نیستند؛ بلکه بعضی تنها با حمایتهای عام قانونی می‌توانند روابط خود را تنظیم، و یا نیاز و خواسته‌های خویش را طبق معیارهای عقلایی استیفاء نمایند، ولی برخی از چنین توانایی، به صورت موقت و یا دائم محروم‌ند. بدین ترتیب نیازمند حمایت‌های خاص و ویژه قانونی می‌باشند. همه اشخاص دارای اهلیت تمتع یا به عبارت دیگر توانایی بهره مندی و دارا شدن حق می‌باشند (ماده ۹۵۸ ق.م)، اما برخی که محجور نامیده می‌شوند از آنجا که توانایی اجرای حق را ندارند فاقد اهلیت استیفاء هستند. همه انسان‌ها در مرحله‌ای از دوران زندگی خود (دوره صغر) از اجرای حقوق و تصرف در اموال خود ممنوع هستند و حتی ممکن است صغیر بعد از رسیدن به سن بلوغ، به علت اینکه رشد کافی برای اداره امور خود ندارد نیز محجور باشد. همچنین برخی از افراد از کودکی مبتلا به اختلال قوای دماغی هستند و این حالت بعد از رسیدن به سن بلوغ ادامه می‌یابد و نیز ممکن است شخص پس از رسیدن به سن بلوغ و رشد مبتلا به جنون یا سفه گردد.

قانونگذار به منظور حمایت از محجورین پیش‌بینی نموده تا اشخاصی که قادر به اداره امور و رعایت مصلحت آنان می‌باشند، مکلف به مدیریت امور محجورین گردند. بنابراین محجور می‌تواند از طریق این افراد که در حقوق ما قیم، ولی قهری یا وصی می‌باشد، حقوق خود را استیفاء نماید. در این فصل سعی شده است مفهوم ولی قهری، قیم و محجور که ارکان اصلی این پایان‌نامه را تشکیل می‌دهند به همراه مفاهیم مشابه به تفصیل شرح داده شود.

گفتار نخست: مفهوم ولايت و اقسام آن

۱. مفهوم ولايت

ولايت برفتح یا کسر واو از مصدر ولی (بر وزن فلس) در لغت به معنای نزدیکی و قرابت^۱،

۱. فرشی، سید علی‌اکبر، قاموس قرآن، ج ۷، چاپ دهم، تهران، دارالکتب الاسلامی، ۱۳۶۷، ص ۳۴۵

دوست داشتن، دوست شدن، یاری دادن، دست یافتنی، تصرف کردن و سلطه پیدا کردن می‌باشد^۱ همچنین واژه ولایت به معنی متکفل کار کسی شدن نیز آمده است.^۲

ولایت در اصطلاح فقهی به دو معنی عام و خاص آمده است.

۲. اقسام ولایت

الف. ولی عام

اگرچه در اکثر کتب فقهی از ولایت تعریفی ارائه نشده است اما عده‌ای از فقها در تعریف ولایت به معنی عام گفته‌اند عبارت از سلطه و اقتداری است که شخص بر جان یا مال دیگری و یا هر دو آنها پیدا می‌کند.^۳ ولایت در این معنی مطلق قدرت و اقتدار به تصرف در چیزی است و در این معنی ولایت از آن پیامبر اکرم (ص)، ائمه معصومین (ع)، پدر و جد پدری، وصی، حاکم و عدول مؤمنین (در صورت تعذر حاکم)^۴ می‌باشد. عده‌ای از حقوقدانان نیز به این معنی صحه گذاشته‌اند.^۵ اما در اصطلاح حقوق ایران به نظر می‌رسد که ولایت به معنی عام، شامل تمام مواردی است که شخص از نظر قانون در امور شخصی و مال دیگری دارای اختیار کلی و یا محدود و جزئی باشد. بنابراین در تعریف ولایت به معنای عام که بیشتر سلطه و تصرف و اقتدار در امور مالی غیر است از نظر حقوقی می‌توان گفت که ولایت نمایندگی قهری یا قانونی پاره‌ای از اشخاص است نسبت به کسانی که به علت صغیر، جنون، سفه، اعسار، ورشکستگی و امور دیگر کلاً یا جزئیاً از اداره امور خود به خصوص از اداره اموال و امور مالی خود منع شده‌اند. به تعبیر دیگر ولایت به معنای عام هم شامل حفظ حقوق خود اشخاص محصور (صغری، مجنون و غیر رشید) است و هم برای حفظ حقوق طلبکاران افرادی

-
۱. دهدزا، علی‌اکبر، *لغت‌نامه دهدزا*، ج مربوط به واو، تهران، چاپ دانشگاه تهران، ۱۳۶۱
 ۲. داعی‌الاسلام، سید محمدعلی، *فرهنگ نظام*، ج ۵، تهران، انتشارات دانش، چاپ دوم، ۱۳۶۴، ص ۲۶۴
 ۳. آل بحرالعلوم، سید‌محمد، *بلغه القییه*، ج ۳، تهران، انتشارات مکتب الصادق، چاپ چهارم، ۱۳۶۲، ص ۲۱۰
 ۴. انصاری، شیخ مرتضی، *مکاسب*، چاپ دوم، مؤسسه مطبوعات دینی، قم، ۱۳۷۰، صص ۱۰۵ و ۱۰۵. نجفی، محمدحسن، *جواهر الكلام*، جلد ۱، دارالکتاب الاسلامی، تهران، چاپ پنجم، ۱۳۸۵، صص ۱۰۵ و ۱۰۱.
 ۵. کاتوزیان، ناصر، *حقوق مدنی*، خانواده، ج ۲، شرکت سهامی انتشار با همکاری بهمن بربنا، چاپ پنجم، ۱۳۷۸، ص

است که از تصرف در امور مالی خود منع شده‌اند. این ولایت که از فحوای ماده ۱۱۹۴ و سایر مواد قانون مدنی و قوانین دیگر فهمیده می‌شود، شامل ولایت مادر در حضانت طفل^۱، پدر و جد پدری^۲، وصی منصوب از طرف یکی از آنان در حضانت و اداره اموال مالی محجور^۳، قیم در حضانت و اداره اموال مالی محجور^۴، مدیر تصفیه در کلیه اختیارات و حقوق ورشکسته^۵، بستانکاران معسر در کلیه اختیارات و حقوق مالی مدعی اعسار^۶ و حاکم^۷ می‌باشد.

ب. ولی خاص

در این معنا، ولایت همچون معنای عام آن، در قوانین ایران از جمله قانون مدنی و قانون امور حسبي که دو جایگاه مهم بحث ولایت می‌باشند تعریفی ارائه نشده است اما با توجه به قوانین مذکور و به خصوص مفاد مواد ۱۱۸۰ تا ۱۱۹۴ قانون مدنی می‌توان ولایت به معنی خاص را چنین تعریف نمود: ولایت به معنی خاص عبارت از سلطه و اقتداری است که قانونگذار برای اداره امور صغیر، مجنون و غیر رشیدی که جنون و عدم رشد آنها متصل به صغر باشد، به پدر و جد پدری و وصی منصوب از طرف یکی از آنان واگذار نموده است. این تعریف دارای سه رکن بوده که عبارتند از ولی، مولی علیه،

۱. م ۱۱۶۹ ق. م.

۲. م ۱۱۸۱ ق. م. «هر یک از پدر و جد پدری نسبت به اولاد خود ولایت دارند»

۳. م ۱۱۸۸ ق. م. «هر یک از پدر و جد پدری بعد از وفات دیگری می‌تواند برای اولاد خود که تحت ولایت او می‌باشد وصی معین کند تا بعد از فوت در نگهداری و تربیت آنها مواظبت کرده و اموال آنها را اداره نماید».

۴. م ۱۲۳۵ ق. م. «مواظبت شخص مولی علیه و نمایندگی قانونی او در کلیه امور مربوط به اموال و حقوق مالی او با قیم است»

۵. م ۱۱۸۴ ق. ت. «تاجر ورشکسته از تاریخ صدور حکم از مداخله در تمام اموال خود حتی آنچه که ممکن است در مدت ورشکستگی عاید او گردد منوع است در کلیه اختیارات و حقوق مالی ورشکسته که استفاده از آن مؤثر در تأديه دیون او باشد مدیر تصفیه قائم مقام قانونی ورشکسته بوده و حق دارد به جای او از اختیارات و حقوق مزبور استفاده کند».

۶. م ۱۳۱۳ ق. اعسار مصوب «در کلیه اختیارات و حقوق مالی مدعی اعسار، که استفاده از آن مؤثر در تأديه دیون او باشد طلبکاران او قائم مقام مدعی اعسار بوده و حق دارند به جای او از اختیارات و حقوق مزبور استفاده کنند».

۷. م ۱۲۲۴ ق. م «حفظ و نظارت اموال صغار و مجانین و اشخاص غیر رشید مدام که برای آنها قیم معین نشده به عهده مدعی‌العموم خواهد بود».

موضوع ولايت. ولی در اين تعریف، عبارت از پدر و جد پدری و وصی منصوب از طرف يکی از آنان است و به کسی که عهده‌دار سمت ولايت به معنای خاص باشد، ولی خاص گفته می‌شود. در مورد ولايت پدر و جد پدری هیچ صلاحیتی شرط نیست بنابراین در تعریف ولايت نمی‌توان گفت که ولايت قدرت و اختیاری است که برابر قانون به يک شخص ذی صلاح واگذار شده است.^۱ زیرا چنان تعریفی فقط در مورد قيم و وصی صادق است و شامل ولی قهری نمی‌شود چرا که داشتن صلاحیت از نظر قانون در ولايت ولی قهری هیچ تأثیری نداشته و فقط ممکن است در صورت ثبوت عدم صلاحیت ولی قهری به دلیل خیانت و عدم رعایت غبطة مولی‌علیه و ارتکاب اقداماتی که موجب ضرر او شود به تقاضای يکی از اقارب طفل یا درخواست رئیس حوزه قضایی، پس از اثبات، دادگاه ولی را عزل و از تصرف در اموال صغیر منع و برای اداره امور مالی طفل فرد صالحی را به عنوان قيم تعیین می‌نماید (ماده ۱۱۸۴ ق.م). از اين رو ابتدا تنها چيزی که در ولايت ولی قهری (پدر و جد پدری) لازم است صرفاً داشتن رابطه نسبی و خونی است.

موضوع ولايت هر چند که قانون مدنی به صراحة پدر و جد پدری را نماینده قانونی مولی‌علیه در کلیه امور مربوط به اموال و حقوق مالی دانسته اما چنانکه برخی بیان داشته‌اند^۲ فقط اموال و حقوق مالی مولی‌علیه نبوده بلکه بعضی از امور غیر مالی از قبیل نگهداری و مواطبت شخص مولی‌علیه، اعمال حق قصاص، نکاح (ماده ۱۰۴۱ ق.م)، طلاق (ماده ۱۱۳۷ ق.م) و غیره نیز به عهده ولی است. حال که تعریف ولايت به معنای خاص مشخص شد باید گفت که ولايت به معنی خاص نیز بر دو نوع است ۱- ولايت قهری ۲- ولايت وصی.

ولايت قهری

هر چند اين اصطلاح در کتب فقهی به خصوص فقه امامیه دیده نمی‌شود، اما اطلاق ولی قهری به افرادی که در قانون مدنی ایران ذکر شده‌اند مشابه و عین همان مفهومی است که برای ولايت پدر و جد پدری در فقه وجود دارد. بنابراین به کارگیری واژه ولی قهری از ابتکارات قانون مدنی ما

۱. صفایی، سیدحسین، امامی، اسدالله، حقوق خانواده، ج ۲، چاپ دوم، تهران، دانشگاه تهران، ۱۳۷۶، ص ۱۶۰.

۲. کاتوزیان، ناصر، منبع پیشین، ص ۲۰۲.